

{ אז נדברו }

פרשת חוקת תשפ"ג | לסדר: "באר הפרוה שרים" | גליון מספר: 608

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

**ניתן לקבל את הגיליון בפקס
באמצעות שיחת טלפון:**

079-5319191

הודעה: כמידי שנה ניתן לקנות את החוברת 'אלה מסעי' הממוקדת לבחורי שיעור ג' בישיבה קטנה העוסקים בימים אלו בבחינות והיערכות לקראת ישיבה גדולה.

ניתן להשיג (לעת עתה רק) בב"ב

רחוב קיבוץ גלויות 9

רחוב חזו"א 34 פינת דסלר (ודרייפוס)

ניתן לקבל גם במייל.

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למה יש בחורים שמרגישים לא שונים???

כמידי שנה בימים אלו... זו התקופה של המבחנים לישיבות גדולות... עכ"פ במגזר הליטאי... ואיך שזה נראה... העסק רק יוצא יותר מהפרופורציות... ישנה איזה מין הילת כבוד לישיבות נבחרות נחשקות מסוימות ועיני הבחורים נשואות לשם כאילו שממש יוצאים גדולי תורה... וכבר יש דירוגים... יש את העשיריה הפותחת ויש את הישיבות הבינוניות ומעלה... ומטה... (וכמובן: מי קובע את זה? עוילים הישיבות... וכבר הזכרתי לא פעם שאני הוא נשיא מועצת עיוולם הישיבות... מידי שבוע מתכנסים אצלי בבית חברי המויעצת של בחורי הישיבות... נציגויות נבחרות מכל הישיבות החשובות, ואנחנו דנים בכבוד ראש בסינלים החדשים או בריקודים שזה מה שהולך לררוץ בחתונות של עוילים הישיבות... כמו כן בקולקציה ובאופנה החדשה שאנחנו רוצים להשיק בעוילם הישיבת, וכעת!!! בימים אלו אנחנו כמובן דנים מידי היום בשאלות הרת גורל... איפה למקם כל ישיבה... איזו ישיבה מדורגת למעלה מחוט הסיקרא ומה למטה... מה חציו בקודש וחציו בחול... בקיצור: 'כאילו' שיש בכלל דבר כזה שנקרא עויליים הישיבות... עכ"פ ראה הוזרת!!! תיזהר מאותו רגע מפחיד שבבום אחד הבלון הזה יתפוצץ עליך לתוך הפרצוף ותגלה שהעויליים הענק היה בסה"כ בלון... מה שבטוח: אני לא אחראי על הפיגוע הזה, עד כאן נאום נשיא מועצת בלון הישיבות... חתימת יד קדשי...) ותכל'ס... ישנם בחורים מאוד שבורים מזה שהם לא מתקבלים לישיבות היותר נחשבות... ולי יש פינה חמה בלב אליהם... כי... כי גם אני הייתי שם! גם אני לא התקבלתי... גם אני עברתי תקופה קשה עם הרבה שברון לב... ולכן מידי שנה אני מקדיש מאמר אחד או שנים לחזק... לעודד... ו... ויש לי הרבה מה לומר בנידון... (סליחה מכל אלו שהנושא הזה לא נוגע אליהם משום כיוון... תשמחו... ניצלתי..)

אבל!!! בשנה האחרונה משהו השתנה אצלי בראש...

העניין הוא: שעד השנה האחרונה... מאוד חמלתי וריחמתי על אלו שלא התקבלו!! על אלו שהאף שלהם למטה ומרגישים **לא שונים!!!** אבל השנה קרה לי משהו מאוד מוזר!! הראש שלי התהפך ב-180 מעלות!!! הרחמים שלי השתנו מן הקצה אל הקצה!!! דווקא אלו עם האף למטה שלא התקבלו... עליהם אני פחות מרחם... ואילו אני יותר מרחם על אלו שכן!! כן התקבלו לישיבות הנחשקות ולמה?? מה קרה??

אז דבר ראשון: אני אתן לך רקע כללי... איפה זה בכלל התחיל להשתנות לי...

יגש אלי בחור שאני מכיר אותו... מכיר את הרקע שלו... מסוג הצעירים המוצלחים והמרשימים האלו... שבטחון עצמי יש לו בשפע... בחור חלק כזה... משפחה מיוחסת... למד בישיבה קטנה הכי טובה... משם התקבל לישיבה גדולה הכי טובה... והכל זורם... הכל חלק... והנה בתקופה האחרונה יום הוא מגיע אלי עם פנים נפולות... מה יש?? **הסתה נגד החרדים!!!** יש בימים אלו כידוע הסתה מאוד חזקה... החילונים פותחים את הפה נגד בחורי ישיבות שהם לא עושים כלום... סתם פרזטיים... הציבור הכללי מעריך הרבה יותר את החייל בצבא מאשר בחור ישיבה... העם מסתכל על חייל קרבי שהוא בפסגה ואילו בחור ישיבה הוא סתם לא שווה כלום... בקיצור: המשפטים האלו שברו אותם... את אותו בחור מוצלח...

נו... כעת אני אמור לעודד אותם... כבר התחלתי לברור את המילים... כבר כמעט הלכתי בטבעיות להוציא מהבויידם את התשובות המוכרות והנדושות עד כמה שמי שעוסק בתורה הוא מקיים את העולם והוא נזר הבריאה... אבל לא יודע מה קרה לי... כנראה שסו"ס הכרתי את הבחור הזה יותר מידי טוב... והמשפטים המוכרים מהסוג הזה לא כ"כ נדבוקו עליו... ופתאום ללא הודעה מוקדמת שיניתי כיוון... אני בעצמי לא תכננתי לפנות אליו מהזוית שזו... אבל ככה זה יצא משמים... פתאום מצאתי את עצמי עונה לו ככה:

תקשיב איציק... אם אתה בתור בחור ישיבה מרגיש שחייל בצבא שווה יותר ממך... תשמע... כנראה... כנראה שזה נכון!!! כנראה שיש דברים בגו!! **הוא הסתכל עלי המום...** הוא לא ידע מאיפה זה נפל עליו...

אמרת לי: אני אסביר לך מה אני מתכוין... הרי מה זה חייל בצבא?? מי שיודע... בצבא זה עובד ככה, ברגע שחייל נכנס לצבא... הדבר הראשון שעושים לו זה **מוחקים לו את האישיות!!!** במשך 3 חודשים עושים לו דיכוי אופי... משפילים אותו... עושים ממנו אבק אדם... (אתה מוזמן לברר... זה ממש תיאורי זוועה...) במשך שלושה חודשים עושים לאישיות שלו וידוא הריגה!! זאת אומרת: אחרי כל מה שעושים לך מהחייל הזה חשוב ומכובד ומדברים בערכו... תכל'ס החייל בעצמו "לא שמע על זה"... מה שהוא יודע ומה שהוא פוגש זה שהוא בעצמו נרמס והאישיות שלו נשחקה עד עפר... אבל עזוב... בא נמשיך הלאה... כעת אחרי שסיימו למחוק לו את האישיות... ועד הסוף... עד עפר... זהו? סופית?? אתה מחוק לגמרי?? לא נשאר ממך זכר???

אווה... כעת אומרים לחייל... אחרי שהאישיות שלך נמחקה... כעת אתה באיפוס הגדרות... כעת אם!!! אם אתה רוצה... אז תתחיל... **תתחיל מאפס!!!** ואז... אותו חייל מתחיל... מתחיל לעבוד... ומתחיל לעשות אימונים מפרכים עד שהוא מתקדם לאט לאט... ואם החייל הזה יום אחד שווה משהו זה רק בגלל שהוא נהיה שווה!! כי כי... כי הוא מצד עצמו התחיל מנקודת אפס ומתחת לאפס... הוא מצד עצמו לא היה שווה כלום!!! (בא נדבר ככה: בניגוד לבחור ישיבה... אם תגש לחייל ותגיד לו שהוא לא שווה כלום... הוא לא יעלב... למה?? כי מי חשב אחרת... מי כמוהו יודע שהוא לא שווה... הרי הסבירו לו את זה בכל דרך אפשרית... רק מה... אחרי שהוכיחו לו שהוא לא שווה כלום... אח"כ הוא התחיל לעבוד ולהתקדם ואז הוא נהיה שווה ומתחיל להרגיש שווה... ואז!!! ברגע שהוא באמת מרגיש שווה... אז אם תבא ותגיד לו שהוא לא שווה... הוא שוב לא יעלב... ולמה?? כי הוא יודע שהוא כן שווה!!! בקיצור: ממה נפשך אתה לא יכול להעליב אותו... כי כשהוא לא שווה... הוא לא שווה... וכשהוא כן שווה... לא יעזר שתגיד לו שהוא לא שווה... כי הוא יודע שה-לא שווה זה מועדך לפעם אבל היום הוא שווה)

ההמשך בעמוד 3-4 בגיליון זה...

מה הקשר בין חודש תמוז לעיניים...? עיני עיני יורדה מים...

אמור מה מפחיד אותך

ואומר לך מי אתה...

כיתת נחש הנחושות!!! זה אחת משלוש הנהגות נועזות ביותר שחזקיהו המלך עשה והודו לו חכמים!!! תחשוב מה שזה... נחש הנחושות זו המזכרת פת רגישות... תחשוב איזה מעשה נועז זה!!! עד היום אף אחד לא העיז לנגוע בנחש שנעשה ע"י משה רבינו בכבודו ובעצמו... וכאן מגיע חזקיהו הצעיר... ופשוט מכתת אותו... איך?? מאיפה חזקיהו המלך קיבל את האומץ לעשות כזה דבר??

והתשובה היא כך:

כשחזקיהו בא לכתת את נחש הנחושות... היו כאלו שהזדעזעו עד עמקי נשמתם... איך חזקיהו מעיז לנגוע להרוס את הנחש שעשה משה?? חזקיהו ענה להם מינה וביה: סליחה רבות... לפני חמש דקות עבר פה יהודי והשתחוה לנחש הנחושות... איך הוא העיז לעבוד ע"ז שבתורת משה רבינו כ"כ הרבה פעמים כתוב שאסור לעבוד ע"ז... למה אתם נרעדים ממעשי ידיו של משה רבינו יותר מתורת משה רבינו?? משה רבינו אף פעם לא הזהיר לנהוג כבוד בנחש שהוא עשה!! אבל משה רבינו כן הזהיר אותנו אינספור הפיחידה שנשארה לעם ישראל ממששה רבינו... משה רבינו בכבודו ובעצמו עשה את נחש הנחושות!! והנחש הזה ממשיך ללוות את כלל ישראל קרוב ל-800 שנה... במשך כל הדורות שומרים עליו בחרדת קודש בתור נכס רגשי יקר ערך!! ויום אחד מופיע חזקיהו המלך ומתחיל לזלזל בנחש הקדוש... קורא לו נחושתן וברגע שהוא רואה שיש יהודים שנכשלים בזה לע"ז... הוא פשוט לוקח את המטען הרגשי העצום הזה ומכתת אותו בלי טיעמים שלא נעבוד ע"ז... חזקיהו מכתת את נחש הנחושות בשיטתיות... תעשו עסק ממה שמשה רבינו עשה עסק!! אל תעשו עסק ממזכרות שנשארו לנו ממששה רבינו ומשה רבינו בעצמו לא עשה מהם עסק...

יש פסוק בפרשת האזינו: "זבחו לשדים לא אלוך, חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם!!" האם שמת לב מה כתוב בפסוק הזה?? שעם ישראל היו עובדים לשדים... שדים זה לא ע"ז... אז מה זה כן?? התורה בעצמה מפרטת לנו: זבחו לשדים— חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם... אומר רש"י במקום: לא עמדה שערותם מפניהם, דרך שערות האדם לעמוד מחמת יראה" האם שמת לב מה רש"י אומר פה?? יש כל מיני עניינים בעבודת ה' שהם אמיתיים ונכונים... יש לזה מקור ואבותינו בעצמם אפילו נהגו ככה... אבל!!! **השערות של אבותינו לא סמרו על זה!!!** מה פירושו?? אבותינו הרי היו יראי שמים... כשהם היו נגשים לעבודת ה'... השערות שלהם היו סומרות מפחד... ובכל זאת... יש נושאים קצת פחות מהותיים בעבודת ה'... שאבותינו אמנם עשו אותם... אבל השערות?? השערות שלהם לא סמרו על זה... לא יצאו מגדרם... לא עשו מזה עסק יותר מיד... ואילו אנחנו... אנחנו משום מה נתפסנו על זה... נפלנו על זה... והחלטנו לשים את כל הפרודקטורים על זה... והשערות שלנו בחרו לסמור דווקא על זה... הנה לך זבחו לשדים!!! סליחה אדוני: מאיפה שאבת את התורה החדשה הזו?? למה יש לך יראת שמים מול ההידור הזה עוד יותר מחמורה שבחמורות?? מאיפה הבאת את הסולם ערכים החדש הזה? אלא מאי?? זבחו לשדים!!! זה לא יראת שמים... זה יראת שדים!!!

--

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

נכנסנו כעת לחודש תמוז!!! חודש תמוז ואב... שניהם שייכים לעיניים... עין ימין ועין שמאל... כך מפורש בספרי פנימיות שכל אחד מהחודשים מכונן כנגד איברי הראש... ותמוז ואב זה עיניים!!! חוץ מזה חודש תמוז הוא החודש של שבט ראובן שכל עניינו **ראיה!!!** כי **ראה** ה' בעיני... וידוע דרשת חז"ל שיש טעם נוסף למה לראובן לראובן כך... אמרה לאה **ראו** מה בין בני לבין חמי!!! ראובן מייצג את ה-**ראו!!!** אצל ראובן רואים באופן בוטה וחד את ההבדל בין האור והחושך -- יש בין ישראל לעמים... ולכן באמת בדיוק בחודש הזה מתחיל החופש הגדול... וכאן מתחיל ה"ראו" הגדול!!! ברגע שמתחילה הצניחה החופשית של יוני יולי אוגוסט... כאן לאה עומדת בישיבה של מעלה ומשתבחת בראובן שלה ואומרת לאבא שבשמים: הנה... תראה מה בין ראובן שלי לבין כל האחרים בני גילו...

וזה לא קל!!! סו"ס ראובן נקרא על של הראיה!! ו... ויש לו עיניים... יש לו עיניים גדולות לא פחות מהבן דוד שני מצד אבא... לא פחות מכך חמי... ודווקא מכאן מגיעה ונובעת המעלה העצומה שלו... מעלת ה--ראו! ראו מה בין בני לבין חמי...

אני רוצה שתבין: מישהו שאל אותי שאלה עצומה: אם כל הרעיון של ראובן זה "ראו מה בין בני לבין חמי"... אז למה צריך לחכות עד ראובן?? מה רע באבא שלו יעקב...? הרי אם אתה באמת רואה להשוות בין עשוי לישראל... אתה לא צריך בשביל זה לחכות שראובן יוולד... יעקב לא מספיק? ראו מה בין יעקב לעשוי... עשוי איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם?? מה לא מספיק בתאום של עשוי... ש... שכולם יודעים להבחין מה בינו לעשוי??

והתשובה היא פשוטה מאוד:

כשיש בחוברת עבודה "**מצא את ההבדלים**" כל הקונץ הוא לשים שתי תמונות שמאוד מאוד דומות אחת לשניה... ובכל זאת תמצא 40 הבדלים ביניהם... אז זהו שיעקב ועשוי זה... זה בכלל לא מתחיל... אין שום קשר בין התמונה של יעקב לתמונה של עשוי... אם תקח תמונה של יעקב מהאוהל ותמונה של עשוי מהשדה... תשים אותם אחד ליד השני ותגיד לי מצא את ההבדלים... אני אענה לך: קודם תסביר לי מה הקשר בכלל ואח"כ נתחיל לדבר על ההבדלים... אבל ראובן? !? ראובן זה כבר משהו אחר... ראובן זה כבר פחו במים... לראובן יש עיניים גדולות לא פחות מעשוי... לראובן יש תכונות של "יתר שאת ויתר עז" שמזכירות את עשוי... **ופה!!! פה לאה מופיעה ואומרת:**

בבקשה... מצא את ההבדלים!!!

יש את העובדי ה' שאצלם בין הזמנים זה כמו אמצע הזמן... חורף זה כמו קיץ... סוף זמן כמו תחילת זמן... הם תמיד שקועים בלימוד... העסק יציב... הנה לך יעקב!! אשרי חלקם... הלב מתפלץ מקנאה לראות אותם... מי יתן וכל עם ישראל יהיו כאלו קדושים מרחם...

אבל חודש תמוז מייצג את הקבוצת מועדון שלנו... זה ראובן!!! ראובן זה כבר תכונות עזות... יש פה פחו כמים... יש פה בחור שהיולי יולי אוגוסט מתחיל לפעפע בנחיריו... יש פה רווק הדר בעיר ו... ו... ויש אצלו הבדל בין קיץ לחורף... בקיץ יש לפעמים התמודדויות קצת... קצת נוספות... ופה!!! בחודש תמוז... פה מופיעה לאה בגאווה גלויה ואומרת:

ראו!!! ראו מה בין בני לבן חמי... תראה את ראובן שלי עם עיניים ממטרות... איך הוא נלחם לשמור אותם... איך הוא מתמודד... איך הוא בועט עם כל הכח במגרש המאבק שהקב"ה מתזמן לו... תראה מה ההבדל בינו לבין כל משפחות האדמה שצונחים יחד עם היצרים שלהם צניחה חופשית לבוץ והרפש... בני אתה!! ראובן בן ישראל (ולא בן חמי) אשר בך אתפאר... המוסד החינוכי היחיד **בעולם כולו** שבחופש הגדול ממשיכים לשבת וללמוד זה בית המדרש... המושג של חופש הגדול זו מוסכמה בנלאומית שגם רוסיה וגם אוקראינה מכירות בו... גם צפון קוריאנה וגם דרום קוריאנה... ולמה? כי חם... עיפיים... די... נגמרה השנה... והמקום היחיד ש-ראו!!! מה בין בני לבין בן חמי... זה הראובן... ובפרט הראובן של דורנו... מי שאין לו כ"כ ניסיונות בשמירת עיניים... שידלג על המאמר הזה... יש עוד י"א שבטים חוץ מראובן... אבל אם אתה ראובן... אז החודש הזה הוא החודש שלנו!!!

בכמה מילים קצרות: מה זה העיניים האלו?? עיני ה' משוטטות בכל הארץ... העיניים של הקב"ה זה ביטוי לצינור של השגחה פרטית... וכידוע: ה' תלה את ההשפעה של כל העולמות במעשים שלנו... וכשיש ניסיונות בשמירת העיניים זה אומר שהקב"ה מסר לך כאן צינור של השפעה... ומבקש: אנא!!! תנקז את השפע למקום הנכון... וכאן מתחיל הסיפור של הפסקת מים... יום אחד אני מגיע לפתוח את הברז בבית ואין מים... מה קרה?? גם היום העירייה הודיעה על הפסקת מים כמו בשבוע שעבר...? מה מתברר? אחרי כמה דקות השכן דופק אצלי בדלת... אל תשאל... יש פה הצפה... יש לך פיצוץ בצינור... כל המים שנשפכים החוצה ו... ולכן אין לי מים!!! זה הסיפור של שמירת עיניים!!! כשיהודי שומר על העיניים השפע של הקב"ה מנוקז בצורה מרוכזת ובהשגחה פרטית למקומות היעודיים... אבל ברגע שהעין מתחילה להיות ממטרה... לכל הכיוונים... השפע מתחיל להתפזר... להתפזר לכל עבר... השפע מתפזר לכל המקומות הלא נכונים ותכל'ס... כשמגיעים לברז האמיתי!!! איפה שבאמת צריך שפע... איפה שבאמת יהודי צריך ישועה... הוא פותח את הברז והופה... אין מים... ואז היהודי עומד ושואל: רבש"ע למה פניך תסתיר? למה אין מים? ומה הקב"ה עונה?? לא!!! יש מים... עיני ה' משגיחות... מה נעשה שיש פיצוץ והשפע הגיע למקומות הלא נכונים... תתקן את הפיצוץ!!! תסתום את החור בעיניים... שהעיניים יחזרו להתמקד ואז השפע יחזור לרדת במקומות הנכונים...

כאן במילה אחת תבין למה מי ששומר על העיניים יכול לפעול ישועות... אין אצלו פיצוץ בצינור השפע... יש זרם!! אתה יכול לפעול ישועות... תנסה!!! ותראה- ראובן!!!

ניתן לקנות את הספר "וימאן"!

הנכתב מתוך חזית הקרב, והעוסק בתעצומות השליטה והחוסן הפנימי הנדרשים ל'בן ישיבה' בדורנו הרדוד והנסחף. ו'דע מה שתשיב' בכל עניינים אלו, ספר זה בין הייתר משמש כמנת דחף ל'גיבור הכח' של דורנו שנאבק ללא ליאות להוביל מנהיגות אסרטיבית מול הדחפים ורוחות זעף הנושבות גם במחוזותינו.

ניתן להשיג במחיר 15 ₪ בלבד (כריכה רכה)

66

המשך... אתה לא שווה??

תהיה שווה!!!

(המשך) עד עכשיו דיברנו על החייל... כעת נעבור אליך איציק... אתה עברת מסלול הפוך בדיוק!!! 180 מעלות הפוך מהחייל!! רק התקבלת לשיבה... זהו!! אתה כבר מרגיש שהגעת לפסגה!! מאותו יום אתה מרגיש מיליון דולר... מה עשית בשביל זה?? **כלום!!!** כמובן שיתכן שבאחד על אחד אתה בחור טוב ועושה שטייגן... ומה שיש לך יש לך... אבל ביננו... אתה מבין לבד שכעת לא זה הנושא... כי אל תשכח שגם הבחור המתמיד השני שלא התקבל... גם הוא יושב ולומד לא פחות ממך והאף שלו למטה ואילו האף שלך למעלה... אז- על מה?? במה אתה מרגיש מיליון דולר יותר מהבחור השני?? **על כלום!!!**

ותכל'ס... אתה יכול לרמאות את כל מי שאתה רוצה חוץ מאת עצמך... סו'ס אתה עצמך לא מרגיש שווה!! כי... כי ממה?? למה שתרגיש שווה??

עשית משהו?? **לא עשית כלום!!!** בסה"כ זאת מישיבה קטנה לשיבה גדולה... אמנם נכנסת לשיבה שהיא!!! הישיבה עצמה נחשבת מאוד... כ"ש שהתורה הקדושה... היא ודאי נחשבת לאין ערוך... תלמיד חכם הוא נזר הבריאה... הכל נכון... אבל אתה?? מה אתה שווה?? אתה נשאר פירור!!! אתה עדיין לא עשית כלום עם עצמך... **ואתה מרגיש את זה!!** ואם ככה... מה הפלא שאתה מרגיש נחתי מהחייל הכי זוט... כי גם הסנדלר והחייל והחייל הכי קטנים... סו'ס נקודת הפתיחה שלהם היא אפס!!! ומכאן ואילך אם החייל מרגיש שווה משהו... זה רק בגלל שהוא עשה משהו כנראה ש... שמזה הוא **נהיה** שווה משהו!!!

ומכאן מגיע הנחיתות שלך!! כי כשאתה רואה חייל... אתה מזהה מישהו שעשה פה משהו בשביל להיות שווה... ואילו... אצלך... משום מה נתנו לך להרגיש שווה גם כשלא עשית בשביל זה כככלום...

הבנת מה אמרתי?? אני אנסה להסביר את זה יותר:

שתיבין: אני לשם שינוי אף פעם לא הרגשתי נחתי שמעריכים את החייל יותר ממני... אולי כאב לי!!! כאב לי ההסתרת פנים שאנשים עד כדי כך לא יודעים מי באמת שווה... אבל להרגיש נחתי?? זה לא!!!

ולמה?? למה אני אף פעם לא הרגשתי נחתי מול החייל??

כי אני לא לשם שינוי לא התקבלתי לשיבות שאתה התקבלת... אני לא הסתובבתי בחודש תמוז זחוח כמון... אני הסתובבתי עם אף למטה... הרגשתי שאני לא שווה כלום כלום כלום... ואז!!!! ברגע שככה הרגשתי... הייתי במצוקה... סו'ס לא נעים לבן אדם להרגיש שהוא לא שווה כלום...

נו... אז מה עושים?? לא הייתה לי ברירה!!! הייתי מוכרח לקום בבוקר ולעשות משהו עם עצמי... אחרת אני באמת לא אהיה שווה גרוש... התחלתי ללמוד דפי גמ' בזה אחר זה... (אני זוכר שאמרתי לעצמי: אם לפוניב'ז לא התקבלתי... אז לפחות אתקבל לשיבת חכמי לובלין... שם היה צריך להבחן אצל ר' מאיר שפירא על 500 דפים...) וככה מחוסר ברירה... הייתי חייב להיכנס למירוץ ולתבוע מעצמי כדי להרגיש שווה... ואז... ואז פשוט **נהיית** שווה... מה אתה רוצה... אין לי ברירה... אתה רוצה שאני אשאר לא שווה?

ואז!!! כשפגשתי את החייל הזה שיאיר לפיד טוען שהוא שווה... זה לא הזיז לי!! כי... כי אף אחד לא יספר לי סיפורים מה שווה ומה לא שווה... אני יודע מה זה שווה!! אני לא הייתי שווה והנה נהיית שווה!! וזהו!!! (ושוב: יתכן שכאב לי הלב שהחילוני לא מכיר בזה שאני שווה... אבל זה לא השפיל אותי... זה כמו מיליון שמסתובב ברחוב בסתמיים ואנשים חושבים עליו שהוא סתם קבצן... זה אולי תחושה לא כ"כ נעימה בשבילי... אבל זה לא גורם לו להשתכנע שהוא באמת קבצן... כי מפגר הוא הרי לא!! הוא יודע מה יש לו בתוך הארנק כעת!!! הבנת את החילוק??)

אבל אתה!!! כעת עברתי אליך... אתה הרי מרגיש שווה גם בלי לעשות כלום... כי אתה התקבלת לשיבה המפוצצת... ברגע שהתקבלת... נו... מה עכשיו?? מה אתה אמור כעת לעשות?? **כלום!!!**

זה שהתקבלת לשיבה הכי טובה... מה זה מחייב אותך?? **כלום!!!**

בקיצור: אתה מצידך יושב רגל על רגל ויש לך שם איזה נזר הבריאה שרשום לך מעל הראש... (כמו ילד שחוזר מהגן עם כתר 'אבא של שבת', ביום אחד בהיר הוא נהיה אבא!!! איך?? כתוב לו על הראש!!!) ו... ואז אתה פוגש את החייל ומה הפלא שאתה נחתי מולו... כי גם את הכלום שהוא שווה... הוא **נהיה** שווה!! הוא הגיע לזה... ואילו אתה אף פעם לא **נהיית** שווה... לא נתנו לך צ'אנס לעשות משהו כדי **להיות** שווה!! כי עוד לפני שהתחלת לעשות משהו... כבר הסתובבת בהרגשה שאני **כבר** שווה!!!

ואת הלוקש הזה אתה יכול למכור לכככלום... לא מלעצמך...

ומעתה!!! אי לכך ובהתאם לזאת:

אם פעם נכמרו רחמי על הבחורים מהקבוצת מועדון שלי שלא התקבלו בישיבות טובות והם מרגישים לא שוים... היום משהו התהפך לי בראש... היום אני יותר מרחם על הבחור הזחוח שכן התקבל בישיבה טובה... **ולמה?? מסיבה פשוטה:** אתה מוטי-י שלא התקבלת בישיבות הנוצרות... נכון!! אתה מרגיש שאתה לא שווה כלום!!! ולא נעים להרגיש ככה... אבל מה נעשה... לא נעים לי לומר לך... אבל זו האמת!!! **אתה באמת לא שווה כלום!!!** (לא אתה ולא אחרים...) והיות ואתה לא שווה כלום...

אז בא... בא... בא נחשוב מה עושים עם זה... בא תתחיל להיות שווה... תתחיל להשקיע... ותקשיב מה שאני אומר לך: אתה בעז'ה ש' תוך ארבע שנים **לומד את כל נשים נזיקין...** שמעת?? אתה בשנת התשפ"ז נבחן על נשים נזיקין!!! **ברור או לא ברור??** ו... ואז אתה תרגיש שווה... כי... כי **אתה תהיה באמת שווה...** ואל תשכח להזמין אותי לסיום של נשים נזיקין... רגע... ומה יקרה אם זה קצת יתאחר וזה לא יהיה תוך

ארבע שנים אלא תוך שש או שבע שנים?? טוב... 'נסלח לך...' אבל אם כבר התאחרנו אז תעשה את הסיום הזה בשילוב האירוסין!!! מול השווער החשוב שיחטוף אותך כמו לחמניה טריה... כי... כי עברה שמועה בשוק השידוכים שיש פה בחור פלאי!!! בחור שיועד נשים נזיקין בעל פה!!! (איפה תראה כאלו דברים... איפה אתה רואה בחור שיועד נשים נזיקין?? רק בחור שהרגיש לא שווה... רק לו יש את התעצמות לעבוד קשה כדי להרגיש שווה) תחשוב רגע בהיגיון: שווער שמציעים לו בחור שניתן לבחון אותו נשים נזיקין... מעניין אותו באיזה ישיבה הוא לומד?? את מי מעניין הישיבה!! אתה פה התופפפפעה!!! אז הנה... יש פה בחור שפעם הרגיש לא שווה... והיות ולא היה נעים לו להרגיש לא שווה ו... ולכן הוא למד ולמד ואז הוא נהיה שווה... וסוף הכבוד לבא... נו... **אז עכשיו תגיד לי בכנות:** האם אני אמור לרחם עליך שאתה כעת מרגיש לא שווה?? מה אתה רוצה שיהיה?? אתה רוצה כן להרגיש שווה כעת...?? אם כעת תרגיש שווה, מה הסיכוי שלך להיות שווה אי פעם?? אם תרגיש כבר עכשיו שווה!!! אני מבבבבטיח לך שבחתונה אתה לא תעשה סיום על נשים נזיקין... **כי... כי למה... למה שזה יקרה??** בחור שכבר משיעור א' יודע שמה שהוא יעשה ומה שלא יעשה... בשידוכים הוא תמיד יהיה מבוקש ויוכל לדרוש כמה שהוא רוצה... תן לו סיבה אחת למה להתאמץ מעל ומעבר וללמוד נשים נזיקין??

אבל אתה ברוך ה' מרגיש כעת לא שווה... וכעת זה אמנם לא נעים... אבל רק בזכות ההרגשה הזו אתה הולך לתפוס את עצמך ולהיות שווה שווה שווה שווה!!! ושווה באמת ולא בזיוץ... נו... אז לרחם עליך?? אני מתקשה לרחם עליך! לעומת זאת חבר שלך שהתקבל לשיבה המפורסמת... והוא מבחינתו... הגיע כעת למנוחה נכונה תחת כנפי השכינה... **עליו אני מרחם!!** כי נכון שבימים אלו הוא מסתובב כולו זחוח ומבסוט... אבל דווקא הזחיחות הזו יש בה סיכון אמיתי שהוא עלול לא לעשות משהו עם עצמו כי הוא סיים!! הוא כבר הגיע לפסגה!! הוא כבר מרגיש מיליון דולר עוד לפני שהוא הזיז את עצמו... ו... ואז אותו בחור חוזר הבייתה בבין הזמנים... ואברך אחד ניגש אלי כולו מבוהל... תשמע... הבחורים של הדור הזה מרגישים כזו נחיתות... כבוד התורה כ"כ ירד פלאים... איך מרוממים אותם?? איך מצליחים לתת לבחור ישיבה את הרוממות שהוא כן שווה יותר מהחיילים והבעלבים והעסקנים וכו'?

נו... באמת מה עושים?? אוהו... מצאנו פתרון!!! נכתוב מודעה גדולה, ברוכים הבאים לגיונו של מלך... לבני הישיבות... נזר הבריאה אה...!!

עניתי לאותו אברך... עזוב!! 'על הראשונים אנו מצטערים...' הפטל הדביק הזה שכבר ניסינו למרוח עליהם... זה מה שהרס אותם עד עכשיו... אז אתה רוצה עוד להמשיך להרוס אותם...?? **אז מה כן??**

אתה רוצה באמת באמת לרומם בחור ישיבה?? בא תראה איך מרוממים בחור ישיבה... תביא לי את הבחור הכי חחשוב...

הנה... מוטי!! תשמע מוטי... תקשיב טוב טוב ל-מה שאני אומר לך!! אני אומר לך כעת משפטיים אמיתיים להחריד: אני רוצה להגיד לך:

בכל הדורות בין תלמיד לרבו... וזה מה שעובד עד עצם היום הזה... אז שוב: שלא יובן לא נכון... גם לבחור הזה יש רגעי שבר וצריך לחבוש אותו... ויש לו רגעים שהוא נידח ואבוד ואז צריך להשיב ולחפש אותו... (כלומר: לקבל אותו כמות שהוא... או... כמה חבל שאין מקום ביריעה להיכנס לחלוקות בין אובד לנידח) אבל ההלו... אסור לשכוח שיש גם ב"ה בחורים מוצלחים וטובים שאותם לא צריך לחבוש ולא להשיב ולא לחפש אלא בעיקר לחזק!!! ואיך מחזקים אותם? מעניקים להם כח!! אימון!! ובעיטה קדימה...

לקחת בחור חלש ולחבוש אותו... זה כמו לשים גבס לרגל בריאה... למה אתה חובש אותו ועוטר אותו בצמר גפן?? למה אתה לוקח בן אדם בשיא המעוף ומכניס אותו בכח לכסא גלגלים?? תעיף אותו קדימה!!! תדרוש ממנו... הוא יודה לך... יהיה לו אור בעיניים... תהיה בהלם!!

לאחרונה... דווקא מרוב שהצליחו לעורר מודעות במחמאות לצעירים... (שהז' כמובן קריטי מאוד וחובת השעה) על הדרך משהו השתבש לנו במונחי זכר ונקבה... כמו בכפרות שיש כאלו שמתבלבלים בין תרנגולים זכרים לנקבות... ככה לאחרונה נוצר בלבול מסוים בין סוגי המחמאות שמתאימים ל"כה תאמר לבית יעקב" לבין המחמאות שמיועדות עבור 'תגיד לבני ישראל'... כשמדברים לנקבות צריך לדבר בלשון רכה... אבל כשאתה מחמיא לבחור (רק) בלשון רכה אתה גגגגומר אותו! בקיצור: גם כשאתה מחמיא לבחור... תחמיא לו כמו שמחמיאים לגבבבר...

המחמאה הכי אידיאלית לבחור זה לתפוס אותו באוזניים ולהגיד לו: אתה יכול!!! לתת בו אימון ולהעיף אותו הלאה... קדימה... להציב לפניו משימות שמצד אחד הם לא יותר ממה שהוא יכול... אבל גם לא פחות!! ובשום אופן לא פחות!! כשאתה ניגש לבחור ואומר לו: אתה מדהים... אתה ענק... אין עליך... ולכן מה?? לכן לך לישון?? לא הזזת לו כלום... הלוואי ולא הרסת... כי בחור 'שש אלי קרב'... המחמאה הכי אידיאלית בשביל בחור... זה שאתה המבוגר תתן בו אימון ותשלח אותו לקרב!! ושתשאר שם כצופה מהצד... שיהיה לו לאן להחזיר דבר לשולחו ולומר... הנה... עשייתי שליחותי... עמדתי בזה!! הצלחת!! הנה לך סוג של מחמאה שמדברת לבחור... זה מה שנותן לו ברק בעיניים...

ולסיום: כאן המקום להסתייג: שגם אחרי שתיארת את אותו בחור שהוא לא עושה כלום... בשטח זה לא באמת קורה... כי תכל'ס בחורי ישיבות הם לא בטלנים... הם עמלים בתורה וסתם ככה... כל בחור מוקף היום בלחץ חברתי שעושה את שלו... אני סומך על הקורא הנוון שהשכיל להבין שלא דיברתי על תופעה קיימת כמו על תופעה שעלולה להיות...

מועדון שלו!! את הצעיר האבוד - צריך לבקש ואת הנידח צריך להשיב... ואת הנער השבור צריך לחבוש ואת החולה לרפאות ואת הנחלש לחזק... זו נבואה שצריך יום אחד ללמוד אותה בעיון!! עכ"פ... מה שנוגע לעניינינו... בדור שלנו אפשר דרא ויש מודעות גדולה לחלק השני של הפסוק... יש מודעות ל'נשברת!!' כלנו יודעים שיש כיום בחורים שבורים שצריך לחבוש ולעודד אותם... יש גם כמובן מודעות לבחור הנידח והאובד... לאותו צעיר שמרגיש שלא מתייחסים אליו וצריך להרעיף עליו מלא חופנים אהבה וחום... (יש כיום מלאכים נפלאים שעושים עבודת קודש... להכיל וללוות צעירים ולבלוע את כל המשוגות שלהם... וא"א לתאר את גדול חשיבותם... וב"ה יש בדורנו מודעות לזה ואפילו הרשויות מכירות בצורך הזה...) אבל דווקא את האובייקט הראשון!! את הנחלות לא חזקתם!! דווקא זה קצת נשכח בדורנו... מה זה אותם 'נחלות'??

נחלה זה חלישות טבעית... לא מדובר פה בבחור חולה... לא שבור... לא נידח... ולא אובד... מדובר בבחור מצוין וכשרוני!! רק מה?? הוא בסה"כ חלש... והוא צריך שיחזקו אותו!!! שיעניקו לו כח!! ואם תשים לב אנחנו מתבלבלים וניגשים אליו כמו שהתרגלנו לגשת לנשבר ולאובד ולנידח... אנחנו מקרבים אותו... עוטפים אותו בחום ומרעיפים עליו שבחים ותמיכת עידוד... אבל ההלו... התבלבלנו!! לכל אחד יש את הגישה היחודית אליו... את הנשברת תחבוש... את הנידחת תשיב...

אבל את הנחלה...?? תחזק!! איך מחזקים את החלש??

לא חובשים אותו... לא עוטפים אותו בצמר גפן... אלא מחזקים אותו...

ואני כעת מדבר ספציפית על זה!! לחזק בחור שיש לו יכולת... זה שפראך אחר לגמרי מלקרב אותו... ואיך מחזקים אותו??

נותנים לו חוזק!! מעיפים אותו קדימה... זה סוג אחר של גישה!!

ולכן אם אתה שואל אותי... אתה רוצה לרומם קרנו של בחור ישיבה בעל כשר'ן?? קודם תשב בינך לבין עצמך ותאהב אותו מכל הלב... ואז תחשוב עליו ממושכות - לאן!! לאן הוא יכול להגיע... תן בו אימון שהוא יכול להגיע לשם... ועכשיו גש אליו... ותתחיל לחבוט בו... 'תרביץ' לו... 'אני מתנדב לתת לו ה'בוקס' הראשון... ההלו... תתבייש לך... אתה יכול הרבה יותר... תתחיל לזוז כבר!! וכעת אני רוצה לעבור לרגע לדור המבוגר... אני יודע שאתה טיפה נבהלים מהמשפטים האלו... ברגע הראשון נראה לכם שאני פוגע בו... אבל לא!! אתה תהיה בהלם!! אתה תראה שנדלק בו ניצוץ של אור!! אור בעיניים... כי הוא גבבבר... וגבר זה גבר!! בחור רוצה להיות חייל... בחור רוצה להיות שווה!! בחור מייחל למישהו שיתן בו אימון ויעיף אותו קדימה... לכל בחור נורמלי יש יצר טבעי לשוב אלי קרב!! הוא רוצה שיתאגרו אותו... הוא רוצה לדהור... לכבוש יעדים... הוא מייחל למישהו שידחוף אותו בתקיפות ממקום של גב חזק ואוהב... בחור רוצה להיות חזק ולא חלש... לבחור לא מספיק שיגידו לו כל יום אתה שווה!! הוא רוצה גם מישהו שיגיד לו תהיה שווה!!! ושיגיד לו ממקום של הכרה קרובה ביכולות שגלומים בו וקדימה... עוף... עוף קדימה... (אם קצת תרחח... זו צורת מערכת היחסים שהייתה

שאתה לא שווה גרוש!!!!!! שמעת?? גרוש אתה לא שווה!!!

הישיבה שלך היא אמנם הישיבה הכי טובה... ותלמיד חכם הוא באמת נזר הבריאה... הכל נכון... אבל אתה??? מה זה קשור אליך??!!?

אתה סתם אפס מאופס!! אתה לא שווה גרוש!! שקל לא!!!

אה... לא נעים לשמוע את זה?? אה... אתה כן רוצה להיות שווה??

קדימה!! תתפוס את עצמך לידיים!! בררתי עליך... אמרו לי עליך שאתה בעל כשרון... ולפי הכישורים שלך אתה יכול תוך ארבע שנים להיות בקי בנשים נזיקין!! קדימה... תתחיל ללמוד... ומה מה מה... אחרת אתה באמת לא שווה גרוש!! ואל תזלזל במה שאני אומר לך כי לשם שינוי זו האמת האמיתית!! אם לא תשמע בקולי... אם תמשיך להסתובב לי פה זחוח ותמשיך לקום מתי שבה לך ולנייעס כאילו אתה כבר במגדל השן... אתה יודע מה שיקרה?? אני אגיד לך בדיק מה שיקרה: אתה תכנס לאותה ישיבה... שהיא באמת ישיבה טובה... אבל אתה מטאטא!!! והמטאטא נכנס לשיעור א'... ומשם המטאטא עבר לשיעור ב'... והמטאטא המשיך לעשות את דרכו משיעור ב' לשיעור ג' לקיבוץ... ויום אחד המטאטא התחתן... מטאטא נכנס... ומטאטא יצא... השם של הישיבה ממשיך לפרוח ולשגשג ואילו אתה הייתי מטאטא ונשאר מטאטא... ושלא תגיד שלא אמרתי אה... מה לעשות אם אתה לא רוצה לצאת מהישיבה מטאטא כמו שנכנסת?? הדרך היחידה היא שתבין ותפנים שאתה כעת מטאטא!! אתה לא שווה גרוש!!! והיות ואתה לא שווה גרוש... אז תתחיל... תתחיל להיות שווה!! תתחיל לעשות משהו שעשה אותך שווה!! ואז תזכה להיות נזר הבריאה!! אז אתה באמת תצדיק את כל ה'דברים הרבה' שנאמרים על העוסק בתורה... אבל כעת אתה לא נזר הבריאה ולא בטיח... הגיע הזמן שנקלוט: שבחור ישיבה הוא לא מטומטם... א"א למרוח עליו מחמאות בלי קשר!! וזה מתפוצץ לו בפנים מול החייל...

קעת נעזב את איציק... כמה מילים במגרש החינוך... (לא איכפת לי שהצעירים יעמדו מאחורי הדלת ויבינו אין נכון לעבוד איתם) אני אומר קבלו דעתי... אבל אם אתה שואל אותי... אני סבור שאם אתה רואה כיום בחור שמרגיש נחיתי בזה שהוא בן ישיבה... זה לא בגלל שלא מספיק החמיאו לו! יתכן שאדבר... החמיאו לו אבל בלי קשר!!! שכנעו אותו שהוא נזר הבריאה גם בלי לעשות כלום... ודווקא זה מה שמפרק אותו!! כי נפש נורמלית לא קונה מחמאות בלי קשר... אבל רגע רגע... כאן צריך להסתייג:

בחינוך שום דבר לא עובד שחור לבן... יש כאן הזמן רצוא ושוב של שמאל דוחה וימין מקרבת... והאמת היא שאם נרצה בהזדמנות לפתוח את הסוגיה הזו באופן יסודי... הכתובת היא בנביא יחזקאל פרק ל"ד... שם יחזקאל הנביא מקדיש נבואה למחנכים... הוא ממשיך אותם לרועים ואת החניכים לצאן... ושם יחזקאל עושה חלוקת תפקידים לפי המצב... את הנחלות לא חזקתם, ואת ההוולה לא רפאתם, ולנשברת לא חשבתם, ואת הנדחת לא השבתם, ואת האובדת לא בקשתם כתוב כאן: שלכל צעיר יש את הכרטיס

2 התנצלויות

אודות הנכתב בשבוע שעבר

שתי טעויות מצערות השתרבו בשבוע שעבר בגיליון זה...

הטעות הראשונה הייתה פליטת קולמוס של שלוש מילים... שנכתב בהם כביכול השוואה בין היאור ל-מעון... אני מוסר התנצלות **מעומק לב!!!** כפרט שהתפרש בזה כביכול נימה של זלזול בנשות ישראל הצדקניות של דורנו שמוסרות נפשן מעל ומעבר לאפשר לבעליהן ללמוד תורה וזה כרוך בין היתר באילוף הקיים בדורנו בשליחת ילדיהם למעונות יום...

וכשמייכל בת שאלו מתבטאת כלפיהם בלשון אמהות ושפחות... דוד המלך עונה לה בתקיפות: "ועם האמהות אשר אמרת עמם אכבדה" ואומר ע"ו המדרש: אמר דוד למייכל: הלוואי ויהיה לי חלק איתן בעוה"ב... כלומר: להם ודאי מובטח שכר רב לעוה"ב ואילו אני לא בטוח בזה... (לולא האמנתי לראות) אין כאן בגיליון זה המקום להרחיב בגודל מעלת אותן נשים צדקניות, אבל במסגרת גיליון שלהבת... שם ניכרים הדברים שאין הכותב עומד מאחורי פליטת קולמוס זו...

אמנם זה לא תירוץ... אבל כן אנסה להתנצל ששתי הטעויות (גם זו וגם תפוסת בהמשך) נכתבו בשעות היותר מידי קטנות של הלילה... האם זה תירוץ?? לא!! התנצלות?? כן!!

והטעות השנייה: במאמר המרכזי נכתב אודות הענייני דעלמא' שמוזכרים בגמ'... כל מטרתו של המאמר הייתה כמובן כן לעודד ולהמריץ ללמוד גם את הדברים האלו שיש לנו נטיה 'להפך אותם', אבל!! כדרכו של מאמר שעוסק בהסברה... קודם ניתן מקום של כבוד להווה אמינא... מציגים את הצד הלא נכון ונותנים לו את רשות הדיבור המלאה ואז שוללים אותו... וכאן, ההווה אמינה הוצגה בצורה יותר מידי חזקה!! היה נשמע כביכול שה'ענייני דעלמא' המוזכרים בגמ' הם לא נחשבים לתלמוד תורה וזה לא חלק מהגמ', אבל בוודאי שלא!! ברור שלאחר שרבינא ורב אשי ראו לנכון לכתוב את זה בגמ' זה נהפך לבלתי נפרד מעסק התורה... אם כי, מה שכתבתי שמי שלא ילמד את זה יכול לעשות סיום... זו סתם הערה כללית לגופו של עניין... בלי כל קשר לנושא... על כל מילה בגמ' זה נחשב שהוא סיים מסכת... (פ"ס הראשון שהיה עורך סיום מסכת זה אביי... ועל איזה מסכת הוא עשה סיום? הרי בזמנו לא היה גמ'... אלא מאי? את ענין המסכת) עיקר מטרת המאמר הזה הייתה... לתת מיקוד גם לנושאים האלו!! לא לדלג עליהם... ללמוד אותם... להבין שאם בעלי הגמ' ראו לנכון לכתוב אותם יש לנו מה להכניס את זה לראש... ואגב: מצינו כבר בגמ' שבת שרבה בר רב הונא לא רצה ללכת ללמוד אצל רב חסדא, ואביו רב הונא שאל אותו למה... הרי שמעתתא דרב חסדא מחדדן טפי? ענה לו בנו: בגלל שרב חסדא מופסיק באמצע הלימוד ומתחיל לדבר על מילי דעלמא!!! ואז רבה בר רב הונא מתחיל שם לפרט לאביו כל מיני עזות של רב חסדא בענייני בית הכסא ועצירות וכאבי בטן וכי... שעל זה הוא פתאום מדבר באמצע הלימוד...

ענה רב הונא לבנו רבה: "הוא עסיק בחיי דברייתא ואת אמרת במילי דעלמא? כ"ש זיל גביה..." פירוש: רב חסדא מדבר איתכם על הבריאות של החיים... ואתה קורא לזה מילי דעלמא... אדרבה... דווקא זה סיבה עוד יותר טובה ללכת אליו!

עכ"פ רואים מכאן שרב חסדא ש'מחדדן שמעתא' יודע להפסיק באמצע הלימוד ולדבר עם התלמידים על תופעות של מעי רגיו... מה שבטוח: בדורנו לא צריך להיות גאון כדי להבין למה רב חסדא צריך לדבר על זה... כי אם רב חסדא ימסור שיעור כללי... ואת הבריאות תשאיר לרופא משפחה... ולהתנהג בדרך ארץ תשאיר ליועץ הנישואין... התוצאות מוכרות ודו"ק!!

ר' שמריהו... השליח המיתולוגי מסוריא בדרכו לירושלים...

ר' שמריהו בסך הכל רצה לעלות לירושלים להקריב ביכורים... זה הכל... אבל הוא ממזמן קלט והפנים שהביכורים פה זה הסיפור הכי קטן... יש לו פה עוד הרבה מצוות ותפקידים חשובים וקריטים הרבה יותר... אז רק רקע קצר: ר' שמריהו הלוי נשלח במיוחד ע"י הנשיא לשליחות בסוריא!! הוא מתגורר כאן כדי לעשות יידישקייט... סו"ס מעטים החברים שרוצים להתגורר אי שם בסוריא... ור' שמריהו כאן מופקד על כל נושא ביידישקייט... ר' שמריהו מנצל כל הזדמנות לעלות לבית המקדש כדי לחפות קצת על הגעגועים והמרחק... והנה כעת יש לו ביכורים... אמנם ביכורים דרבנן... סו"ס כאן זה סוריא... כך שמביא ואינו קורא...

ואכן... ר' שמריהו תלה פתק בכניסה לבית המדרש!! שבוע הבא ביום שלישי אני יוצא לירושלים...

הוא רק הודיע שהוא עומד לנסוע... והנה התחילו הנקישות בזה אחר זה... והרשימה כל הזמן הלכה והתארכה... רשימה של בקשות מגוונות... חלקם בקשות שמחות חלקם עצובות... חלקם בקשות פעוטות וחלקם בקשות איסטרטגיות... הדפיקה הראשונה הייתה של מלכה בת ה-13... היא עמדה בפתח וביקשה מר' שמריהו שיסכים להיות שליח קבלה בשבילה- לקבל גט מיד בעלה... אגב: אל תבהל... זה פה סיפור געגום של פירוק משפחה... מדובר פה בסה"כ בבה"ח ר' יונתן ששבועים לאחר הבר מצווה קידש את מלכה בת השש... והסיכום היה עם אבא שלה שהוא הולך ללמוד 14 שנים בישיבה... ונכון לעכשיו נשארו לו עוד שש שנים נוספות ללמוד בישיבה בירושלים... אבל לאחרונה הוא החליט לגלות למקום תורה... ולנסוע גם לגליל העליון לעשות שימוש אצל ר"א או לפרוגייתא אצל ר' אלעזר... והיות ובשנים אלו המדינה משובשת בגייסות לכן ההמלצה היא שמי שהוא לא כהן, עדיף שיתן לאשתו גט עד שהוא יחזור בעזה"ש בשלום ואז 'חזיר גרושתו' כדי למונע חשש של עגונה ח"ו... ובפרט ש... שאם ח"ו יקרה משהו אז מלכה תיפול ליבום אצל אחיו של ר' יונתן... ומה נעשה שאנחנו קצת מכירים אותו מהשכונה ו... והוא לא בן תורה... ר' יונתן הבין מיד את החשש... ואכן הסיכום היה שהיא- מלכה, תמנה שליח קבלה שהוא יקבל את הגט...

טוב... ר' שמריהו הסכים... נו נו... שליח קבלה של גט זה עוד הבקשות היותר קלות!! אתה לא צריך לעשות כלום... רק בטה"כ לקבל את הגט בפני עדים וזהו... כבר לא צריך לשמור על הגט... (הדבר היחיד שר' שמריהו כן הצריך זה שני עדים שיעידו שמלכה אכן מינתה אותו להיות שליח קבלה...) טוב... עד כאן הנקישה הראשונה...

אחרי שעתיים... שוב נקישה בדלת... פייביש!!! מה שלומך פייביש? במה אני יכול לעזור??

פייביש נאנח... לפני כמה חודשים עליתי לרגל... יהודי אחד ביקש ממני הלוואה... הסכמתי במשחה... בדיוק היו איתי שני אנשים מכאן... מהשכונה שלנו... החתמתי אותם בתור עדים... ונתתי לו בחפץ לב... והנה הגיע זמן הפרעון... שלחתי את השטר עם מישהו שגיבה ממנו!! והבן אדם מכחיש... מערער על השטר... מערער על העדים... מזויף הוא... וכעת אני צריך לעשות קיום!! יש לי יהודי אחד בירושלים שמכיר את שני העדים מכאן אבל אני צריך עוד עד... אני צריך שתיצור עם העד השני קשר ושניכם יחד תלכו להעיד על העדים... לקיים את השטר ולגבות... ר' שמריהו נאנח בלבו... אוהו... התחילו הטיוילים... לעת עתה אני כבר יודע שאני הולך לבקר בשני בתי דינים!! אחד בשביל הגט ואחד בשביל קיום שטרות...

לא עברו עשר דקות... ודפיקה רועמת בדלת... אוהו... הרשל בדלת... זה נראה שהוא עצבני... כן... הרשל מה נשמע? די די... נמאס לי... תכתוב לי גט ותשלח לאשתי... אתה הולך לארץ ישראל... תן את זה... וכל טוב... זהו... ר' שמריהו נשם נשימה עמוקה!! אמנם לרגע אחד הוא בא להיאנח... נו... עוד גט על הראש... אבל חס ושולום!! ר' שמריהו לא נאנח בכלל... אדרבה... הוא מיד ניתר מסקומו... כן כן הרשל... במשחה רבה... אני אעשה הכל על הצד היותר טוב... אתה יכול להיות רגוע... הרשל... אתה יכול ללכת הבייתה... תלך תלך... תהיה רגוע... אתה אפילו לא צריך לברר האם עשיתי את זה... תסמוך עלי בעיניים עצומות... כל טוב כל טוב... הרשל רק יצא מהבית... ו... ור' שמריהו מהר מהר נעל את הדלת... אוהו... ברוך ה'... בשעה טובה... סו"ס הרשל הזה מוכן לתת גט לאשתו... זה בשורה כ"כ משמחת... שאפילו שבשביל ר' שמריהו זה כאב ראש לא קטן בכלל... אבל ברוך ה'... אבל מה לא עושים בשביל להתיר את העגונה שלו שהוא לא רצה לעלות עמה לארץ ישראל... כעת ר' שמריהו צריך ללכת לבית של הסופר ולבקש לכתוב גט!! ר' שמריהו חייב להיות נוכח בשעת כתיבת הגט... לפחות לשמוע את הקן קולמוסא וקן מגילתא, כי היות והוא מביא גט ממדינת הים צריך שיאמר בפני נכתב ובפני נחתם... וכעת הוא צריך לקחת את הגט ולשמור עליו כמו אתרוג הכי יקר!!! כ... כ... כי זה גט!! אם זה נאבד ה' ישמור... אין עותק... לא סורקים את זה שוב... בקיצור: להיות השליח קבלה של מלכה זה צחוק ילדים לעומת להיות שליח הולכה של הרשל... תבין: לר' שמריהו יש כבר משקעים מהפעם שעברה שהוא היה שליח להביא גט... ולפתע באופן פתאומי הגט נאבד לו... הוא נכנס לפאניקה!! והוא התחיל לחפש אותו... לבנתיים הוא הזעיק שירות חירום של המשטרה המקומית שתעצור את התנועה... מחסום משטרה הוצב בדרך... אין מעבר!!!! יש כעת חיפוש אחר גט שנאבד... אם השיירות ימשיכו לעבור כאן... אז גם אם הגט לפתע ימצא... הוא יפסל מחשש שמא הוא נפל מהשיירה שעברה כאן (ששמו כשמו ושמה כשמה) ובשביל לא לנטרל את הכשרות של הגט... לכן נא להמתין בסבלנות עד שימצאו את הגט כדי למנוע אישה עגונה... ואכן תוך חצי שעה נמצא הגט בחסדי שמים... לבנתיים נוצר עומס תנועה כבד בשעות הקשות ביותר ביום... מאז ר' שמריהו כבר לא לוקח סיכונים... וברגע שהוא רק חזר מהסופר עם הגט... אשתו תפרה לו את הגט בתוך החליפה!!! מה שבטוח בטוח!!

לבנתיים ר' שמריהו כבר כמעט שכח את הסיבה המקורית למה הוא בכלל רוצה לעלות לירושלים... הוא כמעט שכח את הביכורים כאן... לבנתיים עברו כמה שעות רגועות... ושוב דפיקה... הפעם פרידל היולדת... ר' שמריהו... אתה יכול להקריב בשבילי קרבן יולדת?? אוהו... בטח... במשחה רבה... הלוואי תמיד רק כאלו בקשות... גם שמחות ב"ה וגם בקשות קלות... זה בטה"כ להגיע עם הכסף... לשלשל אותו ב'שופר'- בקופה שנקראת קיני חובה ואין ב"ד מתעצלים בו... עוד באותו יום מקריבים את זה... שהיה במזל טוב...

והגיע הערב!!! ואז לפתע שוב דפיקות בהולות... אבאלע... שבעה טובי העיר ביחד!! שלום עליכם... קרה משהו? הכל בסדר?? לא!! לא בדיוק... הגיעה אלינו כעת שמועה סודית... ששפרינצא המוכרת פה לכולם כקלאפטע אמיתית... יש לה כלה שמתגוררת בא"י... וכצפוי, יש לה שגאה תהומית לכלה שלה! והיא החליטה לתפוך לה תיק!! והיות והבן שלה עזב לפני זמן רב את הבית לצורכי מסחר... והוא מופיע פה מידי פעם לבקר את אמו... אז אמא שלו שכרה נוכל בכסף מלא שיבא לכלה שלה ויעיד בבית דין שבעלה מת!! מתוך מטרה שהיא תתחתן על פי עד אחד... ואז ביום בהיר יופיע בעלה בעיר... ואז היא תחטוף מכל הכיכונים... כדין אישה שנשאת ע"פ עד אחד שתצא מזה ומזה... ואין לא כתובה מזה ומזה וכי וכי... וכעת הגיע לנו עדכון בהול שהוא כבר העיד והיא כבר בשידוכים!!! אמנם יש לה כמעט ג' חודשים עד שהיא יכולה להתחתן... (שיעור הבחנה בין ולד ראשון לשני) אבל בתוך ה' חודשים האלו אנחנו חייבים להקפיץ לשם עד אחד שיכחיש את העד אחד שנגדו... ואז תחליט על נקיטת פעולות נגד מכשפה זו... ההמשך אולי יבא אולי לא... נקווה שעד שבוע הבא יתמו חטאים.

מתמוך וגארטל שאינו שלוו! והשערות שלי סומרות ללבוש גארטל של צדיק מכפני מאתיים שנה... השערות של אבא שלי סומרות מהעט של החבר שנשכח אצלו בסיס... והשערות שלי סומרות מהעט שצדיק פלוני היה כותב בו את התנאים... על זה נאמר: יבחו לשדים חדשים מקרוב באו לא שערות אבותיכם... ושבו: זה לא זלזול!! ס"ס מצאנו מושג של אדרת אליהו... והכסא לחפץ שהצדיק השתמש בו... אבל ההלו... פרופורציות!!!! פרופורציות!!!! אל תבזבז את היראת שמים שלך על דברים לא מהותיים... תשמור את השערות שלך סומרות למה שאבותיך סמרו... --- ברגע שהבנתי את הסיפור הזה... פתאום התחלתי להבין את בריסק... את חטאי אני מזכיר היום... מאז ומעולם לא הסתדרתי עם בריסק!!! אני לא מסתדר עם העצבנות שלהם... עם הלחץ שלהם... לא יודע... מה... אי אפשר לעשות זה עם רוגע?? אי אפשר לקרא ק"ש בלי לחץ??

ואז פתאום נפל לי האסימון!!! לא תאמינו!!! כולנו בריסקערוס!!!

כולנו עצבניים... כולנו נערוויסטים... כל ההבדל בין בריסקער לביני... שבבריסק יש כלל ברזל: בריסק לא מחמירים בשום חומרה שהיא לא ממש מעיקר הדין!!!! הבריסקער שותים מים מחוץ לסוכה בשיטה! זה עקרוני אצלם!!! למה? כי לבריסקערס אין מספיק עצבים במלאי בשביל להחמיר במה שלא חייבים מעיקר הדין... את כל העצבים הם שומרים בחסנונות למעיקר הדין!!! אין להם את הלוקוסוס לעשות עסק מהזיתים שלי ומהיום כיפור קטן שלי... את שומרים את העצבנות הזו לדקדוק בק"ש ונערווען במעיקר הדין של אתרוג... במילים אחרות: יש בבריסק הקפדה לנקז את כל השערות הסומרות רק להיכן ש---**שערות אבותיכם!!!** איפה שהשערות של אבותינו סמרו... שם השערות שלהם סומרות... ואיפה שלא אז... אז לא!!! ועד הסוף לא...

ממילא הבריסקערס לא עצבניים יותר ממני וממך!!! רק מה?!

לנו פשוט יש יותר מבחר... יש לי שלל נרחב של סגולות ועניינים או כל מיני סיפורים על הוראות פרטניות שגדול בישראל אמר למישהו... ואני נכנסתי לזה חזק והחלטתי לסמור את שערות ראשי סביב זה. ואילו לבריסקערס אין כזה מבחר... אין לו בר כזה עשיר על מה להוציא את העצבים... יש להם כמה מצוות מדאורייתא לא חדשים!!! ולא מקרוב באוו! שזה מה שבאמת מעכב מעיקר הדין ולשם מנקזים את כל הנערווען... תשמע... אני כבר מתחיל לפזול לכיוון בריסק... אם כבר לחץ... עדיף לנקז לאיפה שאבא שלי נכנס לחץ... כשאבא שלי שמע שהשכן שלנו מצביע למפלגה ה'לא נכונה'. השערות שלו לא סמרו... אבל כשהוא שמע אותי פותח את הפה נגד הרב של אותו שכן... שם השערות שלו סמרו!!! והוא העביר לי את זה... ואני בעקבותיו... גם אני ככה אנהג עם הילד שלי... אם אני אראה מישהו שבחר ללכת לא לגמרי בדרך שלי... לא קרה כלום... אבל אם הילד שלי יעזר לדבר נגד הרב שלו... הוא יראה איך אבא שלו מחליף צבעים והוא יבין שזו הפעם האחרונה שהוא מעיז לדבר על רבנים!!! הוא יראה איפה השערות של אבא שלו סמרו ואיפה לא... וגם הוא... מי יתן... והלוואי ואזכה שהוא יעביר את החינוך הזה הלאה לילדים שלו ויזרקי אותם איפה אבא שלו לימד אותו (מסבא שלו שקיבל גם הוא מסבא שלו) איפה השערות צריכות לסמור ואיפה לא...

לכל אחד מאיתנו... יש מקום שבו השערות סומרות ויש מקום שלא!!!

ואנחנו בוחרים איפה לשים את סדר העדיפויות ואת סולם הערכים... איפה לשים את כובד המשקל... ופה לא נותר לנו אלא להיצמד ל-- שערות אבותיכם!!! שהשערות יסמרו במקומות הנכונים... ומה קורה אם השערות רוצות לסמור בעוד כמה מקומות?? מומלץ שלא!!!

כי מי שקצת מכיר את עצמו יודע שאין בנפש שלנו מספיק מקום לסמור מעבר למה שחייבים... עיין ערך בריסק... נראה לך שהשערות יכולות לסמור גם בק"ש... וגם בתפילת השליחה? תחשוב: כשאני אמרתי תפילת השל"ה בפעם השלישית בער"ח סיון והפעם זה היה על קברו... (כי בבוקר אמרתי את זה אחרי התפילה כדי שלא אשכח... בפעם

השנייה אמרתי את זה לפי הנוסח הארוך ובפעם השלישית עם כל הרבנים) אמרתי את זה כמעט בצעקות ובדקדוק חסרות ויתירות... נראה לך שאת הק"ש אמרתי באותה רמה??

--- לאחרונה התחלתי להילחם בשדים האלו... אבל ישנם כל מיני עניינים כאלו... בדרך כלל זה סוג דברים שעושים אותם במוצאי שבת... מסוג הדברים שהם לסימן טוב ולהצלחה... אם זה 'ויתן לך' או 'ברכת החדוש' וכל מיני דברים שהם מסוגלים להצלחה ואז אתה נכנס לזה בצורה מוגזמת... ואת התורה לבטל אין בעיה... אבל לא להגיד 'ויתן לך' או 'ואבוי... מה יהיה עם השבוע הקרוב? הההלך עלי... התחלתי להילחם בשדים האלו!!! פרנציפ לא אמרתי ויתן לך... חיכיתי עם זה עד יום שלישי... אין לי שום בעיה עם ויתן לך... יש אפילו עניין להגיד את זה... אבל בלי שדים!!! השערות שלי לא יסמרו על דברים לא קשורים... ואם זה כל מיני משפטים של בלי נדר... ונגד עין הרע שאנחנו מתרגלים לעשות אותם ואז אוי ואבוי... תאר לעצמך אחד שנהג לעשות התרת קללות כל שבוע... תחשוב ששבוע אחד הוא לא יעשה התרת קללות... הההלך עלי... הוא כל השבוע ילך בזיגוג ברחוב... עוד רגע קופצת עליו קללה... אז זהו!!! פה צריך לחתוך... להפסיק לזבוח לשדים! להפסיק לסמור את השערות על מה שאבותינו לא סמרו! אם לא אמרת שבוע אחד 'ויתן לך' (או התרת קללות) שיהיה לך ברוב, שזו העבירה הכי קטנה שעשית ברבעון האחרון... ולפחד שבדיק זה ידפוק לך את השבוע... זה נקרא יבחו לשדים!! זה נקרא לסמור את השערות איפה שאבותינו לא סמרו...

בל נשכח... ס"ס אנחנו מחויבים לתורת ה'!!! הערכים שלנו אמורים איכשהו להיות מתואמים עם מה שכתוב בספר תורה... זה שנמצא שם מאחורי הארון קודש... הוא אמור איכשהו להכתיב את סולם העדיפויות ולנווט אותנו ממה לעשות עסק יותר ומה פחות ומה בכלל לא... זמני תשובה ממשמים ובאים... צריך לחזור בתשובה?? על מה?? עם מה לעשות התורה מצווה!! לא מה ששדים מחליטים לנו!! דו"ק.

אתן לך דוגמה קלאסית: מגיע ראש השנה!! מה זה אמר לך ר"ה?? אז ככה: בר"ה היידישקייט מתחלקת לשני חלקים!!! ביידישקייט אחד כתוב שר"ה זה רחמנא אמר תקע... יום הדין... המלכת ה'... ג' ספרים נפתחים... תשובה תפילה וצדקה... זה מה שכתוב ביידישקייט א'...

קעת נעבור ליידישקייט ב'... אני מכיר יהודי אחד שהר"ה שלו מתחיל ונגמר בסימנים... ואל תשאל... היה חסר לו ראש של כבש... וזהו!! שם העסק נתקע... יאצו לו קרנים... חכה... צריך גם סכין חדש... החותך חיים לכל חי... כל הר"ה הסתובב סביב כל מיני עניינים וכעת שים לב: לכל המנהגים האלו יש מקורות!! הסימנים של ר"ה זה גמי בהוריות וסימן בשו"ע... גם לסכין חדש יש מקור... השאלה היא על מה השערות של אבותנו סמרו ועל מה לא?? כשנמצאים בר"ה ויתקע שופר בעיר והעם אמורים להיות- יחד... אתה אמור לבחור על מה לסמור את השערות... האם על הראש כבש שחסר לך... או על הראש ככרוב שהיה לך מה השנה כולה והגיע הזמן שיתחיל לקבל על עצמו עול מלכות שמים??

הנה לך יבחו לשדים!!! אם יש הנהגה שאבותנו עשו מזה עסק בערבון מוגבל... ואילו אנחנו שמים בצד את מה שהשערות שלהם סמרו... ואנחנו בוחרים לעצמנו ערכים אחרים שעל זה השערות שלנו סומרות... אז בת קול עומדת ושואלת: הלו... מאיפה הבאת את ה"חדשים מקרוב באו" הזה?? הנה לך יבחו לשדים... זה יראת שדים... לא יראת שמים...

אתן לך דוגמה מתסכלת בנימה אישית: אני אומר מידי ערב ר"ח יום כיפור קטן!!! למה?? כי בישיבה קטנה שלי אמרו... ובישיבה גדולה?? כבר פחות אמרו... אבל אני לא מעיז להפסיק!!! ולמה?? כי אל תשאל... יש איזה סיפור מפורסם על חולה לב שהגיע לר"ח... הסטייפלר אמר לו: אם תגיד יו"ק מידי חודש יהיה לך אריכות ימים... ופעם אחת הוא שכח להגיד יו"ק ובאותו חודש הוא באמת נפטר... זהו!!! הסיפור הזה הספיק לי!!! מאז אני לא מעיז להפסיק יום כיפור קטן... (אגב: כאן נכנסנו למחלל אחר... לקחת סיפור או הוראה פרטנית ולהפוך את זה להלכה למשה מסיני... זה כבר נושא בפ"ע... אבל עזוב... אין מעריבים בעיה בבעיה...) קעת שים לב: אני מציד הייתי רוצה להפסיק להגיד יו"ק... אבל אני לא מעיז... אני פשוט מפחד!!! כי... כי אוי ואבוי... זה יכול להרביץ...

והיראת שמים המזוימת הזו מתסכלת אותי: להפסיק לשמור על העניינים **אין לי בעיה**... להפסיק באמצע הלימוד **אין לי בעיה**... רק מה הבעיה? להפסיק להגיד יום כיפור קטן ? ? ! ? פה השערות שלי בחרו לסמור!! הנה לך דוגמה של **"יבחו לשדים לא אלווקו** זה נקרא **חדשים מקרוב באו**... למה זה חדשים מקרוב באוו? כי **לא שערות אבותיכם!!!** אבא שלי דווקא אמר יו"ק... אבל השערות שלו דווקא לא סומרות על זה... השערות שלו סומרות להוציא דבר שקר מפיו!!! השערות שלו סומרות מניבול פה... דווקא בזה השערות שלי לא סומרות... רק על מה כן? להפסיק להגיד יום כיפור קטן... שם יש לי יראת שמים נוראה... ובינינו... אל תתפס לדוגמא... לכל אחד מאיתנו יש את היום כיפור קטן שלו... כל אחד והסיפור שנתקע לו בראש על מישהו שהפסיק איזה הוראת קבע והוא לא קם בבוקר... וכן הלאה... כל אחד והנורות האדומות שהוא בחר להדליק אותם משמים...

וכעת שים לב: אני לא מדבר פה על המצאות!! זה לא סתם קשקושים... לא! הפעם אנחנו מדברים על ערכים שיש להם מקור... ואבותינו עשו ועושים אותם... אבל ה ש ע ר ו ת ? ? השערות שלהם לא סומרות על זה... הם לא... ואנחנו כן... הנה לך מאפיין של יבחו לשדים!!! כל יראה וטרסאק שהחלטנו להיות יראי שמים עוד יותר מהתורה בכבודה בעצמה... לזה קוראים יבחו לשדים!!! אם התורה בעצמה לא ראתה לנכון לעשות מזה עסק יותר מידי... אז למה אתה יותר צדיק מהתורה עצמה? אדם שמקריב קדשים בחוץ... עליו התורה מתבטאת: ולא יבחו עוד לשעירים... מדובר פה בנן אדם שמקריב לה'!!! לגבוה! אבל למה לקחת את זה יותר מידי החוצה... למה הרחקת נדוד...

כשיהיה לוקח עניין מסוים שמתוכם במקום מסוים ביהדות ומרחיק איתו לכת ולוקח אותו יותר מידי רחוק ממה שהתורה הבינה... אז ההלו... ולא יבחו עוד לשעירים... תפסיק לזבוח לשדים... תפסיק לעצב לעצמך את היהדות... אל תחליט לרבוש"ע במה אתה ירא ממנו...

עוד דוגמא: אני לא אוכל זיתים!!! אף פעם לא!!! למה? כי זה גורם לשכחה... אה... אבל פעם בחודש מותר??... אבל עזוב... לא תדע... אולי עבר פחות מחודש... (בפרט אני אוכל זיתים... אז בכלל... אני עלול לשכוח היום שאכלתי אתמול) אני נורא מקפיד על זה!! ואני בסה"כ צודק!! סו"ס זה כתוב בפירוש בחז"ל שזיתים גורמים לשכחה... אבל!!! משום מה... עד כמה שלא שכחתי, יש עוד דבר אחד שגורם לשכחה... תנחש מה?? "מי שלא חוזר על תלמודו..." משום מה זה כמעט ולא מטריד אות... מעולם לא קרה שהקפדתי מאוד לחזור על הלימוד שלי באובססיה מחשש לשכחה... אתה קולט?? השערות של אבותי סמרו על זה!!! על הגורם לשכחה המקורי!! מהמתחייב בנפשו של הישב ויסרים מלבר... על זה הם סמרו... אבל אני?? איפה... אין לי מספיק שערות פנויות בשביל לסמור על "אשרי אדם מיוחד תמיד" לחזור על תלמודו... כי... כי... השערות שלי עסוקות מעל ומעבר בלסמור על חצאי זיתים בפיצה... נו... בינינו... מה התקנה שלי?? שידחפו לי זיתים לתוך הפה בכח... וקדימה... תפסיק לברוח לזיתים... תתחיל לחזור על הלימוד שלך... שהשערות שלך יתחילו לסמור במקום הנכון ולא יסמרו על זיתים...

זה מה שעושה חזקיהו... מכתת את נחש הנחושת ומבהיר לעם ישראל... די... שהשיער שלכם יפסק לסמור מול נחש הנחושת שעשה משה... שהשער שלכם יתחיל יסמור מול תורת משה... רק מה תגיד?? שהשערות יסמרו גם על זה וגם על זה?? **אז זהו שלא!!!** אנחנו לא אנשים גדולים... יש תקציב מצומצם עד כמה השערות שלו יכולות לסמור... ולכן אין לנו את הלוקוסוס לבזבז חרדתיות איפה שהשערות של אבותינו לא סמרו...

--- **עוד דוגמא:** יום אחד ראיתי תכונה ליד איזה בית... ביררתי מה קרה... אמרו לי יש פה גארטל של אחד מקדושי עליון מלפני מאתיים שנה... וכולם רוצים לזכות ללבוש את הגארטל הזה... קדימה... נכנסתי... עמדתי בתוך... אמרו לי צריך מקווה... רצתי למקווה... כשהתקרב התור שלי כמעט התעלפתי מהתרגשות... לבשתי את הגארטל... בקשתי בקשות... חטפתי מלאכים... חזרתי הביתה וחשבתי על הגארטל... ואז לפתע קפץ לי משהו!!! נזכרתי שנשאר לי בבית גארטל של חבר שלי... לקחתי ממנו את זה ושכחתי להחזיר לו... אמרתי לעצמי: הנה!!! הנה **יבחו לשדים... לא שערות אבותיכם!!!** השערות של אבא שלי סומרות